

ORZECZNICTWO DOTYCZĄCE ORZEKANIA O NIEPEŁNOSPRAWNOŚCI LUB O STOPNIU NIEPEŁNOSPRAWNOŚCI

Orzeczenia o niepełnosprawności oraz o stopniu niepełnosprawności wydaje Powiatowy Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności. Adresy Powiatowych Zespołów można znaleźć w Ośrodku Pomocy Społecznej, Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie, Urzędzie Miasta/Gminy.

Powiatowe Zespoły do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności wydają orzeczenia dotyczące:

- niepełnosprawności – w przypadku osób do 16 roku życia,
- stopnia niepełnosprawności – w przypadku osób po 16 roku życia.

Orzeczenia te są niezbędne, by ubiegać się o świadczenia, uprawnienia przysługujące z tytułu niepełnosprawności – takie jak np.: zasiłek pielęgnacyjny, świadczenie pielęgnacyjne, dodatek (do zasiłku rodzinnego) z tytułu edukacji i rehabilitacji dziecka niepełnosprawnego, wyższe kryterium dochodowe przy ubieganiu się o świadczenia rodzinne, możliwość skorzystania z ulgi podatkowej, z ulg w przejazdach PKP, PKS dofinansowanie do udziału w turnusie rehabilitacyjnym, możliwość skorzystania przez rodzica z przedłużonego o 3 lata urlopu wychowawczego.

Zespół orzeka na wniosek:

- osoby zainteresowanej (pełnoletniej osoby niepełnosprawnej) lub jej przedstawiciela ustawowego (np. rodzica dziecka),
- albo
- za ich zgodą - na wniosek Ośrodka Pomocy Społecznej.

Dokumenty wymagane przy ubieganiu się o wydanie orzeczenia:

- wniosek o wydanie orzeczenia (druk można pobrać w siedzibie Powiatowego Zespołu bądź w Ośrodku Pomocy Społecznej),
- zaświadczenie lekarskie o stanie zdrowia wydane przez lekarza specjalistę, pod którego opieką lekarską znajduje się dana osoba; (zaświadczenie to powinno być wydane nie wcześniej niż na 30 dni przed dniem złożenia wniosku),
- inne dokumenty, w tym medyczne, które umożliwią ustalenie niepełnosprawności (karty wypisu ze szpitala, zaświadczenia lekarskie, opinie, wyniki istotnych badań).

Jeżeli osoba pełnoletnia posiada ważne orzeczenie, np. o niezdolności do pracy powinna także je złożyć – w takiej sytuacji stopień niepełnosprawności określa się na podstawie tego orzeczenia.

Wniosek o wydanie orzeczenia rozpatruje co najmniej dwuosobowy skład orzekający. Osoba, która występuje o przyznanie stopnia niepełnosprawności bądź niepełnosprawności dla dziecka może być wezwana na posiedzenie zespołu orzekającego. W przypadku gdy sprawa dotyczy dziecka musi być ono wtedy obecne.

Przewodniczącym składu orzekającego powinien być lekarz specjalista, w dziedzinie odpowiedniej do choroby osoby ubiegającej się o wydanie orzeczenia. W przypadku osób chorych na autyzm powinien to być lekarz psychiatra.

W orzeczeniu wydanym przez zespół orzekający poza ustaleniem niepełnosprawności lub stopnia niepełnosprawności powinny znajdować się także wskazania (adnotacja „tak” lub „nie” bądź „nie dotyczy”) dotyczące:

- 1) odpowiedniego zatrudnienia uwzględniającego psychofizyczne możliwości danej osoby (*dotyczy osób pow. 16 r.ż.*),
- 2) szkolenia, w tym specjalistycznego (*dotyczy osób pow. 16 r.ż.*),
- 3) zatrudnienia w zakładzie aktywności zawodowej (*dotyczy osób pow. 16 r.ż.*),
- 4) uczestnictwa w terapii zajęciowej (*dotyczy osób pow. 16 r.ż.*),
- 5) konieczności zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze oraz pomoce techniczne, ułatwiające funkcjonowanie danej osoby,
- 6) korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji, przez co rozumie się korzystanie z usług socjalnych, opiekuńczych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych świadczonych przez sieć instytucji pomocy społecznej, organizacje pozarządowe oraz inne placówki,
- 7) konieczności stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji,
- 8) konieczności stałego współudziału na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji,
- 9) spełniania przez osobę niepełnosprawną przesłanek określonych w art. 8 ust. 1 ustawy z dn. 20 czerwca 1997r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r., Nr 1137, z późn. zm.),
- 10) konieczności zamieszkiwania przez osobę niepełnosprawną w oddzielnym pokoju.

W zależności od choroby w orzeczeniu podawany jest symbol przyczyny niepełnosprawności. Orzeczenie może zawierać więcej niż jeden symbol przyczyny niepełnosprawności, jednak nie więcej niż trzy symbole schorzeń. Schorzenia te muszą w porównywalnym stopniu wpływać na stan zdrowia danej osoby.

Do grudnia 2009 r. osoby z autyzmem miały wpisywany symbol m.in.:

- 02-P – chorób psychicznych;
- 01-U – upośledzenie umysłowe;
- 03-L – zaburzenia głosu, mowy, choroby słuchu;
- 04-O – choroby narządu wzroku;
- 06-E – epilepsja.

Od 1 stycznia 2010 roku na podstawie rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 23 grudnia 2009 r. (Dz.U.09.224.1803) osoby z autyzmem mają wpisywane do orzeczeń symbol:

- **12-C- oznaczający całościowe zaburzenia rozwojowe** (powstałe przed 16 rokiem życia, z utrwalonymi zaburzeniami interakcji społecznych lub komunikacji werbalnej oraz stereotypiami zachowań, zainteresowań i aktywności o co najmniej umiarkowanym stopniu nasilenia).

Gdy zostanie wydane orzeczenie o niepełnosprawności lub o stopniu niepełnosprawności można ubiegać się o **wydanie legitymacji dokumentującej niepełnosprawność** w starostwie. Warto postarać się o ten dokument, gdyż w wielu przypadkach jest on podstawą do ulg przysługujących osobom niepełnosprawnym, np. w przejazdach PKP, PKS czy komunikacją miejską (w takim wypadku nie trzeba okazywać orzeczenia o niepełnosprawności/stopniu niepełnosprawności tylko wspomnianą legitymację).

Tryb odwoławczy

Wydane orzeczenie powinno być doręczone na piśmie w ciągu 14 dni od dnia posiedzenia składu orzekającego.

Należy pamiętać, że osobie zainteresowanej przysługuje w ciągu **14 dni od daty otrzymania orzeczenia** prawo odwołania się od decyzji zawartej w orzeczeniu. Odwołanie wnosi się do Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności za pośrednictwem Powiatowego Zespołu do Spraw Orzekania o Stopniu Niepełnosprawności, który wydał to orzeczenie. Oznacza to, że odwołanie adresujemy na Wojewódzki Zespół natomiast składamy je do Powiatowego Zespołu. Jeżeli Powiatowy Zespół uzna, że odwołanie zasługuje na uwzględnienie (np. uchylenie decyzji o niezaliczeniu dziecka do osób niepełnosprawnych) wydaje orzeczenie, w którym uchyla lub zmienia decyzję. Natomiast jeżeli utrzyma w mocy zaskarżoną decyzję musi w ciągu 7 dni przesłać odwołanie wraz z aktami sprawy do Wojewódzkiego Zespołu, który ma kolejnych 30 dni na wydanie swojej decyzji.

Możliwość zmiany orzeczenia

W przypadku osób posiadających orzeczenie o niepełnosprawności lub o stopniu niepełnosprawności istnieje możliwość zmiany orzeczenia, ponownego ustalenia np. stopnia niepełnosprawności. Zmiana orzeczenia jest możliwa w przypadku zmiany stanu zdrowia.

W sytuacji gdy jest wydawane orzeczenie o stopniu niepełnosprawności (dot. osób powyżej 16 roku życia) warto zadbać o to, aby zostały zaznaczone w nim wskazania dotyczące np. udziału w warsztatach terapii zajęciowej nawet wtedy gdy dana osoba ma dopiero 16 lat, a w warsztatach może uczestniczyć po zakończeniu edukacji, najwcześniej po ukończeniu 18 roku życia. Zmiana orzeczenia jest trudna, o ile nie uległ zmianie stan zdrowia, ponadto cała procedura trwa kilka tygodni (w zależności od ilości spraw do rozpatrzenia przez Powiatowy Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności).

Zgodnie z § 15 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dn. 15 lipca 2003 roku w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności osoba niepełnosprawna posiadająca orzeczenie o niepełnosprawności lub stopniu niepełnosprawności wydane na czas określony może (lub jej przedstawiciel ustawowy) wystąpić z wnioskiem o wydanie orzeczenia o ponowne ustalenie niepełnosprawności lub stopnia niepełnosprawności, nie wcześniej niż 30 dni przed upływem ważności posiadanego orzeczenia.

I. ORZEKANIE O NIEPEŁNOSPRAWNOŚCI (w przypadku osób do 16 roku życia)

Przy orzekaniu o niepełnosprawności brane są pod uwagę:

- zaświadczenie lekarskie, opisujące stan zdrowia, wydane przez lekarza, pod którego opieką lekarską znajduje się dziecko oraz inne posiadane dokumenty, mogące mieć wpływ na ustalenie niepełnosprawności,
- ocena stanu zdrowia wystawiona przez lekarza – przewodniczącego składu orzekającego zawierająca m.in.: opis badania, rozpoznanie choroby zasadniczej oraz chorób współistniejących, ograniczenia w funkcjonowaniu występujące w życiu codziennym w porównaniu do zdrowych rówieśników dziecka,
- możliwość poprawy zaburzonej funkcji organizmu poprzez zaopatrzenie m.in. w przedmioty ortopedyczne, środki techniczne (w przypadku dzieci niemówiących może to być komputer).

Niepełnosprawność dziecka określa się na czas określony (zazwyczaj na rok lub dwa lata), maksymalnie do ukończenia przez nie 16 roku życia.

Orzeczenie o niepełnosprawności zawiera:

- dane adresowe zespołu, który wydał orzeczenie,
- datę wydania orzeczenia,
- datę złożenia wniosku,
- podstawę prawną wydania orzeczenia,
- imię i nazwisko dziecka, datę urodzenia, adres zamieszkania lub pobytu, PESEL,
- numer dokumentu potwierdzającego tożsamość dziecka,
- ustalenie lub odmowę ustalenia niepełnosprawności,
- symbol przyczyny niepełnosprawności (kod choroby),
- datę lub okres powstania niepełnosprawności,
- okres, na jaki orzeczono niepełnosprawność,
- wskazania określone przez skład orzekający,
- uzasadnienie,
- pouczenie o przysługującym odwołaniu,
- podpis z podaniem imienia i nazwiska przewodniczącego oraz pozostałych członków składu orzekającego.

Oceny niepełnosprawności u dziecka do 16 roku życia dokonuje się na podstawie przewidywanego okresu trwania choroby przekraczającego 12 miesięcy oraz niezdolności do zaspokajania podstawowych potrzeb życiowych (takich jak: samoobsługa, samodzielne poruszanie się, komunikowanie z otoczeniem) powodujących konieczność zapewnienia stałej opieki lub pomocy, w sposób przewyższający zakres opieki nad zdrowym dzieckiem w danym wieku. Pod uwagę brane są także znaczne zaburzenia funkcjonowania organizmu, wymagające systematycznych i częstych zabiegów leczniczych oraz rehabilitacyjnych.

Od 1 stycznia 2010 r. do stanów chorobowych, które uzasadniają konieczność stałej opieki lub pomocy dziecku zgodnie z rozporządzeniem z dn. 1 lutego 2002 r. w sprawie kryteriów oceny niepełnosprawności u osób w wieku do 16 roku życia (Dz. U. z 2002 r., Nr 17, poz. 162 z późn. zm.) należą całościowe zaburzenia rozwojowe powodujące znaczne zaburzenia interakcji społecznych lub komunikacji werbalnej oraz nasilone stereotypie zachowań, zainteresowań i aktywności¹.

Przy ocenie niepełnosprawności dziecka brane są pod uwagę: rodzaj i przebieg choroby oraz jej wpływ na organizm, sprawność fizyczna i psychiczna dziecka oraz stopień jego przystosowania do skutków choroby, możliwość poprawy jego stanu zdrowia pod wpływem leczenia i rehabilitacji.

WAŻNE:

osobom do 16 roku życia uznanym za niepełnosprawne przysługuje zasiłek pielęgnacyjny.

II. ORZEKANIE O STOPNIU NIEPEŁNOSPRAWNOŚCI (w przypadku osób powyżej 16 roku życia)

Powiatowe Zespoły do Spraw Orzekania o Stopniu Niepełnosprawności kwalifikują do trzech stopni niepełnosprawności:

- lekkiego,
- umiarkowanego,
- znacznego.

¹ Całościowe zaburzenia rozwojowe, do których zaliczany jest m.in. autyzm dziecięcy, autyzm atypowy, zespół Retta czy zespół Aspergera.

Przy kwalifikowaniu do lekkiego stopnia niepełnosprawności pod uwagę brane są kryteria dotyczące:

- istotnego obniżenia zdolności do wykonywania pracy, co oznacza naruszoną sprawność organizmu powodującą ograniczenia w wykonywaniu pracy zarobkowej znacznie obniżające wydajność pracy na danym stanowisku w porównaniu do wydajności zdrowych osób o podobnych kwalifikacjach zawodowych,
- ograniczenia w pełnieniu ról społecznych czyli trudności doświadczane przez daną osobę w relacjach z otoczeniem i środowiskiem według przyjętych norm społecznych, będące skutkiem naruszonej sprawności.

Przy kwalifikowaniu do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności pod uwagę brane są kryteria dotyczące:

- pomocy w pełnieniu ról społecznych (konieczność udzielenia pomocy, np. w czynnościach samoobsługowych, współdziałania w procesie leczenia, rehabilitacji, edukacji),

Przy kwalifikowaniu do znacznego stopnia niepełnosprawności pod uwagę brane są kryteria dotyczące:

- niezdolności do pracy – co oznacza całkowitą niezdolność do pracy zarobkowej z powodu fizycznego, psychicznego lub umysłowego naruszenia sprawności organizmu,
- konieczności sprawowania opieki i udzielania pomocy, w tym także w pełnieniu ról społecznych – oznacza to całkowitą zależność osoby od otoczenia, polegającą na pielęgnacji w zakresie higieny osobistej i karmienia lub w wykonywaniu czynności samoobsługowych, prowadzeniu gospodarstwa domowego, współdziałania w procesie leczenia, rehabilitacji, edukacji oraz w pełnieniu ról społecznych właściwych dla każdego człowieka, zależnych od wieku, płci, czynników społecznych i kulturowych, ułatwianiu kontaktów ze środowiskiem.

Przy kwalifikowaniu do stopni niepełnosprawności bierze się pod uwagę naruszenie sprawności organizmu spowodowane przez m.in. upośledzenie umysłowe począwszy od upośledzenia w stopniu umiarkowanym, choroby psychiczne (tu także zaliczany jest autyzm), zaburzenia głosu, mowy, słuchu, upośledzenia narządu ruchu. Stany chorobowe i zaburzenia brane pod uwagę przy określaniu stopnia niepełnosprawności zostały szczegółowo wymienione w Rozporządzeniu Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dn. 15 lipca 2003 r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (Dz. U. z 2003 r., Nr 139, poz. 1328).

Przy orzekaniu o stopniu niepełnosprawności brane są pod uwagę m.in.:

- zaświadczenie lekarskie, opisujące stan zdrowia, wydane przez lekarza pod którego opieką lekarską znajduje się osoba,
- ocena stanu zdrowia wystawiona przez lekarza – przewodniczącego składu orzekającego zawierająca m.in.: opis badania, rokowania odnośnie do przebiegu choroby,
- wiek, płeć, wykształcenie, zawód i posiadane kwalifikacje,
- możliwość całkowitego lub częściowego przywrócenia zdolności do wykonywania zatrudnienia – poprzez leczenie, rehabilitację lub przekwalifikowanie zawodowe,
- ograniczenia występujące w samodzielnej egzystencji i uczestnictwo w życiu społecznym,
- możliwość poprawy funkcjonowania w samodzielnej egzystencji oraz pełnieniu ról społecznych - poprzez m.in.: leczenie, rehabilitację, zaopatrzenie w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze, środki techniczne, usługi opiekuńcze lub inne działania.

Stopień niepełnosprawności orzeka się na:

- czas określony (np. na rok, dwa lata, czy pięć lat),
lub
- na stałe.

Orzeczenie o stopniu niepełnosprawności zawiera:

- dane adresowe zespołu, który wydał orzeczenie,
- datę wydania orzeczenia,
- datę złożenia wniosku,
- podstawę prawną wydania orzeczenia,
- imię i nazwisko osoby zainteresowanej, PESEL,
- datę i miejsce urodzenia osoby zainteresowanej oraz adres zamieszkania lub pobytu,
- numer dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość,
- ustalenie lub odmowę ustalenia stopnia niepełnosprawności,
- symbol przyczyny niepełnosprawności (kod choroby),
- okres, na jaki orzeczono stopień niepełnosprawność,
- datę lub okres powstania niepełnosprawności,
- datę lub okres powstania ustalonego stopnia niepełnosprawności,
- wskazania określone przez skład orzekający,
- uzasadnienie,
- pouczenie o przysługującym odwołaniu,
- podpis z podaniem imienia i nazwiska przewodniczącego składu orzekającego oraz pozostałych członków tego składu.

WAŻNIE:

Osobom z orzeczonym znacznym stopniem niepełnosprawności lub umiarkowanym stopniem niepełnosprawności (o ile niepełnosprawność powstała przed 21 roku życia) przysługuje zasiłek pielęgnacyjny.

Opracowanie to ma charakter informacyjny i nie stanowi wykładni prawa

Podstawa prawna:

1. Ustawa z dn. 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz o zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2011 r., nr.127, poz. 721 z późn. zm.),
2. Ustawy z dn. 20 czerwca 1997r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r., Nr 1137, z późn. zm.),
3. Rozporządzenie Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dn. 15 lipca 2003 r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (Dz. U. z 2003 r., Nr 139, poz. 1328 z późn. zm.),
4. Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dn. 1 lutego 2002 r. w sprawie kryteriów oceny niepełnosprawności u osób w wieku do 16 roku życia (Dz. U. z 2002 r., Nr 17, poz. 162 z późn. zm.),
5. Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dn. 23 grudnia 1998 r. w sprawie wykazu powiatowych zespołów ds. orzekania o stopniu niepełnosprawności i ich właściwości miejscowej (Dz. U. z 1998 r., Nr 162, poz. 1148).